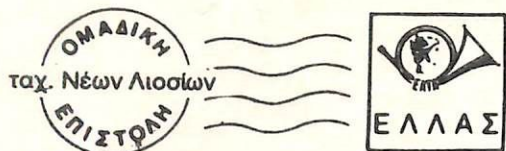

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

Εφημερίδα του συλλόγου Μορφοβουνιωτών
Χρόνος 1991 Αρ. φύλλου 23
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Διμ. έκδοση
Διεύθυνση Αγ. Αναστασίας 5 Περισσός

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Α' Αντάμωμα Μορφοβουνιωτών

Το αντάμωμα και κάθε αντάμωμα έχει και το δικό του χαρακτήρα και τη δική του σημασία.

Το αντάμωμα που πρόκειται να γίνει στις 15 Ιουνίου ημέρα Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος στο Μοναστήρι της Αγίας Τριάδος Μορφοβουνίου έχει και αυτό το δικό του χαρακτήρα.

Πρέπει να γίνει ένα αντάμωμα μεταξύ χωριανών που ζουν στο χωριό και μακριά από το χωριό. Ένα αντάμωμα μεταξύ συγγενών (Σογιών) να γνωριστούν και να συσφίξουν τις σχέσεις μεταξύ των γιατί δυστυχώς έχουμε απομακρυνθεί ο ένας από τον άλλον.

Και τίθεται το ερώτημα;

Γνωρίζονται και κρατούν την συγγένεια τα πρώτα δεύτερα και τρίτα ξαδέλφια;

Ένα ερώτημα που πρέπει να μας απασχολήσει γιατί δεν είναι μόνο τα ξαδέλφια, αλλά και οι σχέσεις μεταξύ χωριανών έχουν χαλαρώσει σε μεγάλο βαθμό.

Ετσι λοιπόν μας δίνεται η ευκαιρία σ' αυτή την εκδήλωση, πρώτον να αναζητηρήσουμε τις σχέσεις μεταξύ συγγενών και χωριανών και δεύτερον πρέπει να ξέρετε όλοι ότι γίνεται μια προσπάθεια από χρόνια τώρα για την συντήρηση και προβολή του Βυζαντινού Μνημείου που λέγεται Ι. Μονή Αγίας Τριάδος.

Θα αναφέρω μερικά από τα έργα που έγιναν.

Διάνοιξη δρόμου, Καινούργια σκεπή, Διαμόρφωση εσωτερικού χώρου και μεταφορά του νερού στην αρχική του θέση, όπως τον παλιό καιρό, και Διάνοιξη εξωτερικού χώρου.

Ελπίζω μέχρι την εορτή του Μοναστηρίου και ο δρόμος να έχει χαλικοστρωθεί.

Βέβαια είναι πολλές οι ελλείψεις γι' αυτό πιστεύω ότι αυτό το αντάμωμα με την ανάλογη προβολή που είμαι σίγουρος πως όλοι οι Μορφοβουνιώτες θα δώσουν ο καθένας απ' τη σκοπιά του, θα είναι ένα αντάμωμα που αργότερα θα επιφέρει τους καρπούς του.

Προσπάθεια λοιπόν να μπορέσουμε να διατηρήσουμε το μόνο Μνημείο που είναι στο χωριό μας ζωντανό.

Θα ήθελα να παρακαλέσω τους συλλόγους Αθηνών, Βόλου, Καρδίτσας, τους Επιστήμονες όλων των κλάδων, και γενικά όλους να δουν με καλή πρόθεση αυτή την προσπάθεια που γίνεται και μαζί με συγγενής και φίλους όλοι οι χωριανοί να δώσουμε ραντεβού στις 15 Ιουνίου στο Μοναστήρι της Αγίας Τριάδος στο Μορφοβούνι.

Δια το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Βασίλειος Νάνος

Πρωτοπρεσβύτερος

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ

Στις 14 Ιουνίου ημέρα Κυριακή ο σύλλογος διοργανώνει ημερήσια εκδρομή στη Μόλα Πάρνηθος (στο συνηθισμένο μέρος), επειδή υπάρχει πρόβλημα ψησίματος καλό θα είναι όσοι έχουν ψησταριές να τις πάρουν μαζί τους, μαζί με λίγα κάρβουνα.

Ας ξεφύγουμε λοιπόν για λίες ώρες από την τσιμεντούπολη και ας χαρούμε τα αγαθά της φύσης για λίγες ώρες παρέα με συγγενείς και φίλους και το κυριώτερο με συγχωριανούς.

Παρακαλούμε λοιπόν όλοι οι εραστές της φύσης καθώς και το περιβάλλον το ευνοεί να παρευρεθούν σ' αυτή την συγκέντρωση, γιατί το παρελθόν μας διδάσκει ότι τέτοιες συγκεντρώσεις έχουν πάντα επιτυχία, και με λίγα λόγια όλοι κάτι έχουμε να πούμε ή να μας μείνει στην επιστροφή.

Απολαυστικό ήταν το Πάσχα φέτος στο χωριό αφού ο καιρός ήταν θαυμάσιος και τη Μεγάλη βδομάδα και την Κυριακή της Λαμπρής ακόμα καλύτερος. Αρκετός κόσμος ανέβηκε στο χωριό απ' τις διάφορες πόλεις αλλά έλειπαν και κάποιοι που το Πάσχα τουλάχιστον δεν έλειπαν ποτέ. Οι λόγοι ήταν μάλλον οικονομικοί αλλά αξίζει τον κόπο και κάποια παραπάνω έξοδα, προκειμένου να περάσει κάποιος το Πάσχα στο χωριό κοντά στην πανέμορφη φύση, μακριά απ' τη μολυσμένη ατμόσφαιρα και τη ρουτίνα των πόλεων. Τη Μεγ. Παρασκευή έγινε η καθιερωμένη περιφορά του Επιταφίου γύρω από την εκκλησία με τη συμμετοχή πολλών χωριανών. Τη νύχτα του Σαββάτου στην Ανάσταση ο κόσμος ήταν πολύ περισσότερος και οι πιο πολλοί έμειναν έξω στο προαύλιο γιατί η εκκλησία ήταν ασφυκτικά γεμάτη. Μετά το «δεύτε λάβετε φως» η Ανάσταση «βγήκε» στην πλατεία όπου οι αναμένες λαμπάδες και οι ψαλμωδίες με το «Χριστός Ανέστη» δημιουργούσαν μια ατμόσφαιρα κατανυκτική. Την ίδια ώρα ψηλά σε όλη την περιοχή και παρουσίαζε ένα ωραίο θέαμα μέσα στην ανοιξιάτικη νύχτα. Μπράβο στα παιδιά που κοπίασαν και φέτος για να τον φτιάξουν και μάλιστα την τελευταία μέρα το Μεγ. Σάββατο. Την Κυριακή του Πάσχα από νωρίς το πρωί οι φωτιές για τις σούβλες και όλο το χωριό έχοιζε, ενώ σιγά-σιγά στήνονταν οι χοροί στο νερό των σπιτιών και τα τραγούδια αντηχούσαν στον αέρα, ενώ ο ήλιος έλαμπε και η μέρα ήταν πραγματικά απριλιάτικη και λαμπριάτικη. Το απόγευμα ήταν να γίνει ο καθιερωμένος διπλός χορός αλλά ο γάμος που είχε οριστεί για αυτή την ημέρα έγινε αιτία να αναβληθεί για τη Δευτέρα. Για πρώτη φορά τα τελευταία τουλάχιστον χρόνια έγινε γάμος την Κυριακή του Πάσχα και πιστεύω ότι οι ενδιαφερόμενοι θα τον έκαναν τη Δευτέρα αν είχαν σκεφτεί και συνειδητοποιήσει ότι την Κυριακή γίνεται ένα πατροπαράδοτο έθιμο στο χωριό μας. Ας μην επαναληφτεί τουλάχιστον από άλλους ώστε να γίνεται κανονικά ο διπλός χορός την Κυριακή, όπως καθιερώθηκε εδώ και αρκετά χρόνια τώρα, αφού τη Δευτέρα αρκετοί φεύγουν απ' το χωριό. Πάντως ο χορός έγινε τελικά αφού και τη Δευτέρα υπήρχε ακόμα αρκετός κόσμος, αλλά οι περισσότεροι προτίμησαν και πάλι να παρακολουθούν από μακριά, ενώ κάποιοι άλλοι περίμεναν να τους πάρουν απ' το χέρι για να κατέβουν στο χορό... Κρίμα στη φήμη που έχουμε οι Βουνεσιώτες σαν μερακλήδες, γλεντζέδες και χορευταράδες... Ευτυχώς που υπήρξαν αρκετοί πάλι και αρκετές γυναίκες που προσπάθησαν και πήραν και μέρος οι ίδιοι ώστε να γίνει και φέτος αυτό το ωραίο έθιμο. Όσο και αν ανομπάρουν ή να απαξιούν κάποιοι δήθεν μοντέρνοι, να ασχοληθούν με τα λαϊκά έθιμα και τις λαϊκές εκδηλώσεις του χωριού, θα υπάρχουν ευτυχώς και οι ρομαντικοί νοσταλγοί της παράδοσης που θα τα συνεχίζουν. Το χορό συμφωνά με το έθιμο έσυρε ο παπάς του χωριού μας. Μια πολύ ευχάριστη παρουσία ήταν αυτοί που φόρεσαν τις παραδοσιακές στολές. Την Κυριακή το βράδυ έγινε στο Πνευματικό Κέντρο και η καθιερωμένη πια σύσκεψη εκπροσώπων της Κοινότητας και των συλλόγων Αθηνών, Βόλου και Καρδίτσας, όπου συζητήθηκαν διάφορα θέματα που ενδιαφέρουν το χωριό.

Την Παρασκευή την πρωτομαγιά η έξοδος προς τη Νεβρόπολη ήταν γενική. Όλοι σχεδόν οι χωριανοί αλλά και πολλοί άλλοι από Καρδίτσα και άλλα πεδινά χωριά βγήκαν για την πρωτομαγιά σε όλα τα σημεία γύρω από τη Λίμνη. Το περιβάλλον ήταν πραγματικά άριστο στα καταπράσινα λειβάδια με

Α' ΑΝΤΑΜΩΜΑ 15 ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ (ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ) 1992

Με την ευκαιρία της εορτής της Αγίας Τριάδος και της πανηγύρεως της Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος Μορφοβουνίου ο ιερέας π. Βασίλειος Νάνος και το εκκλησιαστικό συμβούλιο Μορφοβουνίου Καρδίτσας καλούν σε ΠΡΩΤΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ όλους τους συγχωριανούς, όσους ζουν στο χωριό και τα μακριά απ' το χωριό, στις 15 Ιουνίου 1992, δευτέρα του Αγίου Πνεύματος. Θα τελεσθεί Θεία Λειτουργία και Αρτοκλασία από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ.κ. Κλέοπα. Προσκληθήκαν και οι τοπικές μας αρχές.

ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ!
Α' ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ

Ο Ιερέας

Το Εκκλ. Συμβούλιο

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΑΘΗΝΑ

Κατσακίωρης Βασίλης	2.000
Μανώλης Γεώργιος	1.000
Σταύρος Β. Γεώργιος	1.000
Κατσακίωρης Φώτης	2.000
Κατσακίωρης Δημήτρης	2.000
Κατσακίωρης Κωνσταντίνος	2.000
Σακελάρης Θωμάς	2.000
Διαμαντάκος Γεώργιος	2.000
Παπουτσής Γεώργιος	1.000
Γούλας Δημήτριος	1.000
Πανταζής Γεώργιος του Ιωάννου	2.000
Τασιου Ελένη	1.000
Ψαριανού Αμαλία	2.000
Τσόβαλος Παναγιώτης	1.500
Σκούφης Ευάγγελος	1.000
Αλεξανδρής Δημήτρης	5.000
Τσαντούλας Ευάγγελος	1.000

να βουνά ψηλά, καθώς και η μέρα ήταν ηλιόλουστη. Μεγάλο ξεφάντωμα έγινε κι αυτή τη μέρα με χορούς και τραγούδια στο μαγευτικό περιβάλλον της Νεβρόπολης. Το Σάββατο 2 Μαΐου, λειτουργήσε η εκκλησία στον Αϊ-Θανάση, αφού είναι και τη μέρα αυτή γιορτή του Αγ. Αθανασίου. Σε ορισμένα χωριά μάλιστα γίνεται και πανηγύρι παραδοσιακό σε υπαίθριο εξωκκλήσια. Όλοι θυμόμαστε νοσταλγικά τα παλιά πανηγύρια που γίνονταν και στο δικό μας το χωριό, στα εξωκκλήσια του Αϊ-Λιά και του Αϊ-Γιώργη. Καλό θα ήταν να συνεχιστεί εκείνη η ωραία συνήθεια να λειτουργεί τ' Αϊ-Γεωργίου η εκκλησία στον Αϊ-Γιώργη, γιατί σταμάτησε; Ήταν και μια ευκαιρία να επισκέπτονται χωριανοί και άλλοι ξένοι το μαγευτικό τοπίο με τα γάργαρα νεράπου βγαίνουν μέσα από τα βράχια. Τώρα μάλιστα που υπάρχει και αυτοκινητόδρομος δεν είναι κουραστικό για κανέναν.

Και τα «σίγνα» θα μπορούσαν να γίνονται, το πατροπαράδοτο αυτό έθιμο του χωριού μας που έδινε μια ξεχωριστή χάρη και ομορφιά στη δεύτερη μέρα του Πάσχα. Αν πάρει κάποιος την πρωτοβουλία νομίζω ότι όλοι θα ακολουθήσουν. Γιατί να γινόμαστε όλοι θεατές της ισοπέδωσης και της εξαφάνισης των πάντων; Εκσυγχρονισμός και ανανέωση ναι, αλλά και μια επαφή με το παρελθόν, με τις ρίζες και την παράδοση, δε βλάπτει...

Απ. Κατοίκος

ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ ΕΥΘ. ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΥ ΚΑΤΟΙΚΟΥ ΒΟΛΟΥ

Θα σας αφηγηθώ μια άγνωστη παλιά ιστορία του αλησμόνητου συγχωριανού μας Ντούλα Κατοίκου που ο ίδιος την έγκρυψε τότε από τους συγχωριανούς μας. Εμένα μου την αφηγήθηκε πριν εβδομήντα περίπου χρόνια, ο μπάρμπας μου Δημήτριος Βαλταδώρας που την γνώριζε σαν εγκάρδιος φίλος του Ντούλα.

Ένα καλοκαιρινό βράδυ της μακρινής εκείνης εποχής που ήμουν μικρό παιδί, πήγα στα ιαώματα που ήταν τα αλώνια, να βοηθήσω τον μπάρμπα μου Δημήτρη να λυχνίσουμε από το άχυρο. Δεν είχε όμως καθόλου αέρα και τότε καθήσαμε και περιμέναμε πότε θα φυσίξει. Μου λέει τότε ο μπάρμπας μου Δημήτρης. Κάθησε τώρα ανηψιέ να σου πω μια ιστορία για τον αδελφικό μου φίλο Ντούλα Κάτοικο, αλλά δεν θέλω να τα πείς σε κανένα χωριανό μας, διότι ο Ντούλας το κρατάει μυστικό. Με τον Ντούλα είμαστε από μικροί, φίλοι γκαρδιακοί και ξέρω όλες του τις ζαβολιές. Ο Ντούλας ήταν σε όλη του τη ζωή κτηνοτρόφος πάνω στην Νεβρόπολη αλλά είχε ένα κουσουρί που κυνηγούσε πολύ το φουστάνι. Έτρεχε γι' αυτό ακόμα και στις περιοχές των γύρω χωριών και άφηνε τα πρόβατά του αφύλακτα και κάναν αγροτικές ζημιές στα σπαρτά και γι' αυτό του γινόνταν πολλές μυνήρεις για αποζημιώσεις αγροζήμιων από τους χωριανούς μας.

Ο Ντούλας όμως δεν πολυσκοτιζόταν και ούτε παρομοιάζονταν καν στα δικαστήρια, οπότε εξασφάλιζε σίγουρα την καταδίκη του και έτσι τα έξοδα και τέλη μαζεύονταν και αύξανε το χρέος, οπότε το συνέλαβαν κάποτε με ένταλμα χρέους προς το Δημόσιο Ταμείο 1500 δρχ. την εποχή εκείνη. Δηλαδή μεγάλο ποσό για τις τότε δυνατότητες ενός κτηνοτρόφου σαν τον Ντούλα. Τον πήγαν τότε οι χωροφύλακες στις φυλακές Καρδίτσας, αλλά ο Ντούλας δεν έχανε εύκολα το κέφι του και τα χωράτια του. Μόλις μπήκε μέσα στη φυλακή, φώναξε στους κρατούμενους: Γεια σας ορέ λεβέντες, όποιος κυνηγάει φουστάνι αυτά παθαίνει, τώρα έχω τη Ντούλενα τσοπάνο στα πρόβατα και που να βρώ 1500 δρχ. για το ένταλμα του Δημόσιου Ταμείου;

Με τις ημέρες που περνούσαν, οι φυλακισμένοι όλοι, συμπάθησαν τον Ντούλα για τα καλαμπούρια του και τις ιστορίες του και τον συμπονούσαν που τον έβλεπαν ώρες ώρες να στεναχωριέται και να βαριασθενάζει που δεν μπορούσε να βρεί λύση στο οικονομικό πρόβλημα, πως να πληρώσει το ένταλμα. Έχω έλεγε και τον Περικλή πολύ μικρό, δεν μπορεί να με βοηθήσει σε τίποτα. Μέσα στη φυλακή, ήταν και ένας βαρυποινίτης σε ισόβεια για ληστείες. Τον Ντούλα τον αγάπησε πάρα πολύ και τον λυπήθηκε συνάμα. Όπου ένα πρωί φωνάζει τον Ντούλα και του λέει. Ντούλα απόψε όλη τη νύκτα σκεφτόμουν πως θα γλυτώσουμε τις 1500 δρχ. Αυτά που θα σου πω θα τα τηρήσεις κατά γράμμα και ούτε οι χωριανοί σου να μάθουν τίποτα. Εγώ σόες ληστείες έκανα τις μελετούσα πολύ και όλες πήγαιναν καλά. Τώρα Ντούλα μέλέτησα για σένα. Εγώ θα σου δώσω 1500 δρχ. δανικά και θα μου τα φέρεις πάλι. Αύριο να ζητήσεις ακρόαση από το διευθυντή του ταμείου και να του πείς κ. ταμία να με βγάλεις από τη φυλακή και σε ένα μήνα θα σας φέρω τα χρήματα. Πράγματι τον άφησαν ελεύθερον για ένα μήνα. Προτού φύγει ο Ντούλας από τη φυλακή, τον παρέλαβε ο βαρυποινίτης για συμβουλές. Ντούλα αυτά που θα σου πω να τα τηρήσεις κατά γράμμα. Τα χρήματα που σου έδωσα θα γυρίσεις χωριά και εκκλησίες και θα τα κάνεις όλα δλεπτα, πεντάρες και από καμιά δεκάρα του Οθωνος. Αφού τα συμπληρώσεις, αυτά τα κέρματα θα τα βάλεις όλα μαζί στο δισάκι θα πάρεις το γομάρι καβάλα καθώς και το δημόσιο χρήμα και θα τα πας στο ταμείο. Θα βρείς εκεί τον ταμία και θα πεις καλημέρα κ. ταμία σας έφερα τα χρήματα που χρωστάω. Ο Ντούλας, τα εφάρμοσε αυτά επακριβώς και μια μέρα πήγε στον ταμία. Ο ταμίας τότε φώναξε ένα εισπράκτορα να κόψει το διπλότυπο εισπραξης. Τότε ο Ντούλας λέει στον ταμία ότι το χρήμα είναι έξω φορτωμένο στο γομάρι, μάλιστα έχω και παραπάνω να τα μετρήσετε είναι όλα κέρματα.

ΣΤΟΙΧΟΣ

Τότε τα χρόνια τα παλιά
υπήρχε φτώχεια στα χωριά
και στην Αθήνα τα παιδιά
πήγαιναν ούλα για δουλειά.

Και όποιος πρώτος πήρανε
τον άλλον εκαλούσε
δουλειά τον εξασφάλιζε
και τον φιλοξενούσε

Έτσι και ο Βασίλης μας
σαν ήρθε στην Αθήνα
Επιασε τότε μια δουλειά
και την περνούσε φίνα

Θεώρησε όμως σκόπιμα
το Στέφανο να φέρει
μη τον αφήσει στο χωριό
τεμπέλι χασομέρι

Σαν έλαβε το Μήνυμα
ο Στέφος ξεκινάει
Μα δένει τα τσιουλτάρια του
στην Ξενιτιά να πάει

Εβγαλε εισιτήριο
Με το Λεωφορείο
και όλοι τον ξεκινούσαν
σαν να περνε βραβείο

Το Λεωφορείο ξέρουμε
στο Δρόμο κάνει Στάσι
κι όποιος πεινάσει κάθεται
να φάει να χορτάσει.

Έτσι λοιπόν ο Στέφανος
πεινάσε ο Ανθρωπάκος
και μπακαλιάρω τούδωσε
να φάει ο Γιαννάκος

Δύο Μερίδες Σφάζει
σαν ήταν Κερασμένος
καθόλου δεν εκοίταξε
αν είν Ξαρμηρισμένος

Εφαγε τον Αγλέορα
χωρίς να το Σκεφτεί
σαν θα διψάσει ο Καψερός
νεράκι που θα βρεί

Όταν λοιπόν εφτάσανε
εις τον προορισμό
ο Στέφος τότε χάρηκε
θα ήπινε Νερό

Εκεί όμως τον περίμενε
Τρανή Τρανή Γκαζούρα
απ' το Βασίλη τον Πονηρό
που τα Γελάει ούλα

Αφού χαιρετισθήκανε
Μαζί με το Βασίλη
του είπε πως θα ήθελε
νεράκι για να πίνει

Ο ταμίας βρέθηκε σε δύσκολη θέση και διέταξε δύο υπαλλήλους να τα κάνουν φυσέκια μέτρο με μέτρο της μιας δραχμής. Άδειασαν το δισάκι στο πάτωμα και άρχισαν να κάνουν τα κέρματα φυσέκια της μιας δραχμής. Μια μέρα δύο μέρες οι υπάλληλοι δεν κατάφεραν να κάνουν φυσέκια παρά ελάχιστα από τα χρήματα και άρχισαν να παραπονιούνται, οπότε ο ταμίας ήρθε σε αδιέξοδο και ο Ντούλας φώναζε έχω και παραπάνω μετρήστε τα καλά τα χρήματα. Ο ταμίας τότε κατάλαβε ότι έμπλεξε άσχημα και θα χρειαζόταν μήνα δουλειά για το μέτρημα, οπότε κάλεσε το προσωπικό όλο και τους είπε. Παιδιά εγώ θα βάλω 500 δρχ. και εσείς οι δέκα από 100 δρχ. να κόψουμε το διπλότυπο του Ντούλα και να πάρει και το δισάκι του με τα κέρματα και να φύγει. Μετά ο Ντούλας αφού πήρε το διπλότυπο εισπραξης, γύρναγε σε διάφορα καταστήματα και τα κέρματα τα έκανα ξανά χαρτανομίσματα και πήγε τα δανικά πάλι στον ισοβίτη λήσταρχον καπετάν Τσιαμήτα. Ών ένα απ'

Βασίλη μου λίγο νερό
να πιώ θέλω ο δόλιος
γιατί από την δίψα μου
θα γίνω σαν Μογγόλος

Τότε ο Βασίλης Σοβαρά
το Στόμα του Ανοίγει
του φουκαρά του Στέφανου
κάθε ελπίδα πνίγει

Του Λέει Σοβαρότατα
Τη λες μορέ εδω
Σαράντα φράγκα χρειάζεσαι
να πιής ένα νερό

Σαράντα φράγκα αν θέλω 'γω
να πιώ ένα νερό
Σαράντα χρόνια καθομαι
να μην το Ξαναδώ

Τελείωσε η συζήτηση
Ξεκίνησαν με Λύπη
και τα Τσιουλτάρια πήρανε
να πάνε για το σπίτι

Όπως ανηφορίζανε
να παν για την παράγκα
φθάσανε στην ομόνοια
πούχε τα συντριβάνια

Τα έρμα εκείνα φύσαν
με μίσος το νερό
Βασίλη εκεί αφήσανε
να παύ για να πιώ;

Σύρε μέσα και αφήσαμε
και γιόμισε την Κλοία
μόνο μην σε τσακώσουν
καήκες φουκαρά

Ο Στέφος τότε κίνησε
πολύ προσεκτικά
χαμπάρι μην τον πάρουν
και βρεί κανά μπελά

Ήπιε Ματάπτε χόρτασε
τσιβίκωσε την Κλοιά του
Γυρίζοντας δε πρόσεχε
μην βρεί κανά μπελά

Κύνισε κατακόρυφα
να σχίσει την Πλατεία
Δεκάρα πια δεν έδινε
για την κυκλοφορία

Τον Βλέπει ο Αστυφύλακας
φωνάζει με Μανία
ποιός είσαι εσύ όπου περνάς
στη μέση στην Πλατεία

Εγώ πιδάκιμ είμαι 'γω
Κάτω απ' την Καρδίτσα
απ' το Βουνέση που βγάλε
τον Νίκο τον Πλαστήρα

Φαίνεσαι επικίνδυνος
Ταυτότητα δεν έχεις
πες μου να μάθω αν γνωστό
μες την Αθήνα έχεις

Έχω αμ τι δεν έχω
έχω ιδώνια το Βασίλη
κι μένα μι λένε Στέφο

Τότε ο Βασίλης Σοβαρά
Γνέφη στον Αστυνόμο
Δεν τον έξερο φίλε μου
και Σήκωσε τον ώμο

Ο Στέφος μας παλάβωσε
τον επιάσαν τα νεύρα
μα ο Βασίλης Σοβαρός
δεν τόβαλε στα Γέλια

Αφού Λοοιπόν τελείωσε
Ετούτο το Αστείο
Κινήσανε να πάν να μπουν
μες το Λεωφορείο

Ο Στέφος όμως έσπρωνε
το Κόσμο για να μπει
και όλους Ζβάρνα έπαιρνε
το υφαντό Σακί

Τον Βλέπει ο εισπράκτορας
Φωνάζει Δυνατά
Τι έχεις μέσα στο Σακί
εσύ εκεί Μπροστά

Εχω Παπούτσια κι Βρακιά
και έχω και ΣΗΡΣΕΝΙΑ
και τότε ο εισπράκτορας
το έβαλε στα γέλια

Την Αλλη μέρα στη δουλειά
κινήσανε να πάνε
με την Τσιουγκράνα απ' το σωρό
την Ασφαλο να σπάνε

Το Στέφο τον εβάλανε
Ξυπόλυτο να φκιαρίζει
γιατί με τα παπούτσια του
την Ασφαλο σκορπίζει

Ο Στέφος μας απήδαγε
σαν την Λευκή Αρκούδα
και τα ποδάρια γίνανε
σαν Κόλοι από Μαϊμούλια

Κάποτε όμως έφτασε
και η Παρασκευή
και ο Στέφος τα Τσιουλτάρια του
τάβαλε στο Σακί

Στον ώμο πάλι τόβαλε
και πήγε στο χωριό
και αν δεν είχε θάτρωγε
ψωμάκι και Νερό

Σαν έφτασε όμως στο χωριό
φωνάζει τη Βαγγέλη
πάρε κρομμύδι και ψωμί
και έλα Καταί'

Ψωμί και Κρομμύδι
θα φάω και στην
Αθήνα δε ματαπατάω

Στοίχοι
Σωτήριος Πολυζόγαμπρος

ΒΟΥΝΙΣΙΩΤΙΚΕΣ Βραδιές

Σε ξεφάντωμα εξελίχθηκε στους Αδελφούς Σούκα το Αντάμωμα τον Απανταχού Μορφοβουνιωτών Αθήνας. Συνεχίζοντας το Στόχο ο Σύλλογος να περάσει από όλα τα Μαγαζιά που διατηρούν χωριανοί μας. Το φαγοπότη συνεχίστηκε με τραγούδια παραδοσιακά. Με πρωταγωνιστές το Θύμιο Καφεντζή και το Σωτήρι Ζούκα. Το πρόγραμμα θα συνεχιστεί και στα υπόλοιπα μαγαζιά των χωριανών μας είστε όλοι καλεσμένοι.

Θ. ΚΑΤΟΙΚΟΣ

Πρωτομαγιά

Επειδή φέτος η πρωτομαγιά έπεσε μεταξύ Πάσχα και Κυριακής των Θωμά ο κόσμος έμεινε στην επαρχία και αυτό το τριήμερο. Έτσι και στο χωριό μας έμειναν πολλοί χωριανοί. Από νωρίς το πρωί της Παρασκευής τα αυτοκίνητα έκαναν αλυσίδα στο δρόμο προς τη Νευρόπολη. Οι πεζοί μπουλούκια-μπουλούκια με το κασετόφωνο στο χέρι και το κεμπάπ στη σακούλα ανηφόριζαν για τον προορισμό τους. Έτσι ως τις 11.00 η ώρα οι χωριόκοι κοτρονάκια, ερσίδες, κελεπούρι, τσέρνα κουμπουρλή -που δεν υπάρχουν πια-, στον αυγέραν, στο κεραμίδι και σ' όλη τη γύρω περιοχή της λίμνης είχαν πλημμυρίσει από εκδρομείς. Οι φωτιές άναψαν και οι νόστιμες μρωδιές εξαπλώθηκαν στο χώρο. Αφού έγινε το φαγοπότι, στήθηκε ο χορός και το τραγούδι. Και κράτησε μέχρι αργά το απόγευμα που ο κόσμος αποσύρθηκε ευχαριστημένος απ' την πρωτογιάτικη μέρα, η οποία ήταν πραγματικά μέρα μαγιά. Όπως και όλου του Πάσχα, ώστε ευχαριστήθηκαν όλοι, χωρίς να τρέχουν να βρουν στέγαστρο για να ψήσουν.

Έτσι τελείωσε και η Πρωτομαγιά, και ο κόσμος γύρισε στα σπίτια του και η νευρόπολη ξαναβρήκε τον ήσυχο ρυθμό της με το κελαϊδισμα των πουλιών και το άκουσμα των βατράχων. Ας είμαστε και του χρόνου όλοι καλά να ξαναγορτάσουμε αυτές τις μέρες στο χωριό μας. Χρόνια πολλά σε όλους.

Σταύρος Κατοίκος

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ Απ' το μπαρμπα- Βασίλη Καφετζή

Αυτόν το Βασίλη Καφετζή πολύ λίγοι μάλλον Βουνεσιώτες τον ξέρουν και βέβαια μεγάλης ηλικίας. Γιατί έφυγε πολύ νωρίς από το χωριό και εγκαταστάθηκε στο Βόλο όπου ζει μέχρι σήμερα σε ηλικία πια ογδόντα εννιά χρονών, αλλά με καθαρό μυαλό και μνήμη που δουλεύει ρολοί.

Και προπαντός με μεγάλη αγάπη και νοσταλγία για το χωριό που όλο γι' αυτό μιλάει και για τους χωριανούς. Μεγάλη είναι η επιθυμία του να ξαναδεί το χωριό, παρόλο που είναι καθηλωμένος στο κρεβάτι εδώ και μερικά χρόνια. Έχει όμως τη μεγάλη φροντίδα από τις δυο του κόρες και το γαμπρό του Χρ. Χρονόπουλο, που είναι περισσότερο Βουνεσιώτης από πολλούς Βουνεσιώτες. Θυμάται λοιπόν ο μπαρμπα-Βασίλης όλες τις λεπτομέρειες απ' τη ζωή του στο χωριό και τις κατοπινές. Μας είπε πως ξετσαμπιάδιζε το δέντρο στ' Καρακοντά για να μάθει χορό όταν ήταν παιδί.

Μας είπε πάρα πολλά αλλά αναφέρουμε εδώ λίγες απ' τις αναμνήσεις του, έτσι χωρίς σειρά. Το Πάσχα στο διπλό χορό γινόταν μεγάλο χαρερέτι. Επικεφαλής ήταν ο Βάιος Καρνάβας (Πανταζής). Επαιρναν μέρος πάρα πολλοί χωριανοί, άντρες με φουστάνελλες και τσαρούχια κίτρινα με μαύρη φούντα. Άλλοι φορούσαν το σαλβάρι, είδος μακριάς Πουκαμίσας με ειδικό κορδόνι ζωνάρι στη μέση, και άλλοι φορούσαν το μπουραζάνι. Οι γυναίκες φορούσαν και αυτές παραδοσιακές φορεσιές και στο κεφάλι φέσι με χρυσαφί χρώμα. Απ' τους άντρες ξεχώριζε μ' ετη φορεσιά και το παράστημά του ο Δημήτριος Βαλταδώρος.

Στις 20 Ιουλίου τ' Αϊ-Λιός, γινόταν ωραίο Πανηγύρι στον Αϊ-Λιά, όπου μαζεύονταν όλο το χωριό, έσφαζαν και έψηναν αρνιά και κατσίκια και γίνονταν τρικούμπερτο γλέντι κάτω απ' τα δέντρα. Πανηγύρι γίνονταν επίσης και στον Αϊ-Γιώργη, μέχρι το 1965 περίπου. Στο βουνό Άγιος Κων/νος υπήρχε παλαιότερα εκκλησία. Βρίσκονταν τα ντουβάρια της ακόμα γύρω στα 1930. Σήμερα δεν υπάρχουν ίχνη της. Η βαθιά η γούρνα πήρε το όνομα από κάποια γριά (βαβά) που πήγε εκεί να πλύνει και έπεσε και πνίγηκε. Λέγανε μάλιστα ότι η σκάφη της απορροφήθηκε απ' τη λίμνη και βγήκε κάτω στον Αϊ-Γιώργη....Μια άλλη σχετική παράδοση λέει ότι στο νερό του Αϊ-Γιώργη βγήκε κάποτε μια φλογέρα που έριξε κάποιος τσοπάνος σε πηγή (κεφαλάρι) απάνω στα βουνά στη Γκαβέλ.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Οι ιστοριούλες που αναφέρουμε παρακάτω είναι πραγματικές και έγιναν παλιότερα ανάμεσα σε χωριανούς μας. Σε πολλούς και μάλιστα στους παλιότερους, είναι βέβαια γνωστές, αλλά πιστεύω όχι σε όλους, και τις μεταφέρουμε εδώ γιατί έχουν κάτι το ξέχωρα χιουμοριστικό. Τα πρόσωπα αναφέρονται με τα πραγματικά τους ονόματα και σε καμία περίπτωση δεν θίγονται αυτοί που σήμερα ζουν και ούτε προσβάλλονται σε καμία περίπτωση η μνήμη αυτών που έχουν πεθάνει. Αντίθετα η αναφορά στα ονόματα αυτά γίνεται με μεγάλη συμπάθεια και σεβασμό στη μνήμη τους.

— Ο Πέτρος ο Καφαντάρης, γνωστός για το θυμοσοφικό του πνεύμα, ήταν Πρόεδρος του χωριού μας γύρω στο 1965. Τότε έρχονταν στο χωριό αρκετοί παραθεριστές τοκαλοκαίρι απ' την Καρδίτσα κυρίως. Ο πρόεδρος είχε ανακοινώσει να μην πλένουν ρούχα στη βρύση της πλατείας στο Μεσοχώρι. Μια μέρα είδε μια ξένη γυναίκα να ξεβγάζει κάτι ρούχα. Πλησίασε και την έκανε παρατήρησι: «Δεν είπαμε να μην πλένετε ρούχα εδώ στη βρύση;» Η γυναίκα κάπως ξαφνιασμένη λέει: «Κυρία παρακαλώ, όχι δεσποινίς...» Και ο μπαρμπαΠέτρος με το αγέρωχο ύφος! «Εστω και κυρία να παρ' ο διάολος, μην πλέν'ς αυτού...».

— Ένα άλλο, πάλι με το μπαρμπα-Πέτρο Καφαντάρη, κάπως παλιότερο. Μια μέρα ήταν στη Νεβρόπολη, κοντά στη μικρή τότε λίμνη, στη «Βαβά τη γούρνα». Ο Πέτρος καθόνταν στην άκρη στο γραδίδι και ρέμβαζε. Εκεί κοντά ήταν ένας άλλος χωριανός μας που ήθελε μια τσιούπρα του χωριού αλλά δεν του την έδιναν ή δεν ήθελε εκείνη, κάπως έτσι. Αυτός για να δείξει ότι τη θέλει πολύ και να συγκινήσει την πλευρά της λεγόμενης με τη μεσολάβηση του Πέτρου, μπήκε στο νερό και άρχισε να προχωράει προς τα μέσα λοξοκοιτάζοντας αν τον βλέπει ο Πέτρος.

Αυτά βέβαια έχουν σχέση με τη γνώμη που υπάρχει ότι το νερό στον Αϊ-Γιώργη έρχεται από πάνω απ' τα βουνά και περνάει στην Κερασούλα (στον αχνό).

«Στου Κελεπούρη» ονομάστηκε από κάποιον παλιό λήσταρχο που λεγόταν Κελεπούρης και είχε φτιάξει εκεί βρύση με κούπα. Τα «τσέρνα τ' Κουμπουρλή» πήραν το όνομα και αυτά από κάποιον ληστή που λεγόταν Κουμπουρλής. Η τοποθεσία «στον τούρκο» στο πάνω μέρος του χωριού ονομάστηκε έτσι, γιατί όταν οι τούρκοι πέρασαν για λίγο διάστημα απ' το χωριό μας, είχαν εκεί «Καρακόλι», δηλαδή φυλάκιο, όπου υπήρχε τούρκος σκοπός.

Στο γάμο όταν πήγαιναν να πάρουν τη νύφη, μπροστά πήγαινε το φλάμπουρο, κάτι σαν μικρή σημαία με χρυσά κρόσια και στολισμένη με λουλούδια.

Στο χωριό μας εκείνα τα χρόνια υπήρχε ολόκληρη βιοτεχνία που έφτιαχνε τσαρούχια. Πρωτομάστορας ήταν ο Φώτης Καφετζής, άλλος παλαιότερος, όχι αυτός που ξέρουμε εμείς οι νεότεροι. Είχε στη δουλειά του και 6-7 καλφάδες (βοηθούς), που αργότερα έγιναν κι αυτό τεχνίτες τσαρουχιών. Και μια άλλη παράδοση σχετική με την Παναγία της Σπηλιάς. Κάποτε λέει ένας τσέλιγκας που είχε χίλια πρόβατα, έβαλε στοίχημα τα 1000 πρόβατα με κάποιον καλόγερο εκεί του μοναστηριού, που είπε ότι θα πετάξει ένα ποτηρί γεμάτο κρασί στο μεγάλο γκρεμό και θα το βρουν κάτω όρθιο και γεμάτο. Ο Καλόγερος θα έδινε στον τσέλιγκα το μοναστήρι. Το ποτήρι, όπως λέει ο μύθος, βρέθηκε γεμάτο και ο τσέλιγκας έχασε τα 1000 πρόβατα.

Η Παναγία όμως είπε στον Καλόγερο. «Καλά που ήμουν εδώ κοντά, αλλιώς θα σκλάβωνες το μοναστήρι». Και έστειλε λέει τον Καλόγερο με ... δυσμενή μετάθεση στα Μετέωρα. Αυτά και άλλα πολλά μας είπε ο μπαρμπα-Βασίλης.

Για τη μεταφορά Απ. Κατ.

Το Δ.Σ. συγχαίρει και ευχαριστεί τον Σπύρο Καοντοστέργιο και τους συναδέλφους του συνεργάτες για την γραφική ύλη που προσφέρουν στον σύλλογο αφιλοκερδώς.

Αυτός όμως σημασία δεν έδινε καθώς ήταν μισοξαπλωμένος στη χλόη. Ο... ερωτοχτυπημένος προχωράει σιγά-σιγά στο νερό και φωνάζει: «Θα πνιγώ Πέντρο...» Ατάραχος ο Πέτρος σαν να μη συνέβαινε τίποτα αν και ήξερε την περίπτωση του. Ο άλλος συνεχίζει στον ίδιο τόνο προχωρώντας λίγο βαθύτερα: «Πέτρο, θα πνιγώ...». Ο Πέτρος τον είδε βέβαια αλλά το μόνο που έκανε ήταν ότι γύρισε απ' το άλλο πλευρό για να ξεμουδιάσει... Ο τσιμπημένος προχώρησε στο νερό λίγο πιο πάνω απ' τη μέση και είπε πάλι κάπως δυνατότερα αυτή τη φορά: «Πέτρο, θα πνιγώ κι εγώ...». Και ο Πέτρος ενοχλημένος που τον χαλούσε την ησυχία, του απάντησε ξαπλωμένος όπως ήταν: «Ε ά πνιξ' στου διαούλ' να ησυχάσουμε», και ξαναγύρισε απ' το άλλο πλευρό. Όπως καταλαβαίνεται ο τύπος που σκηνοθέτησε το πνίξιμο στο νερό, τελικά δεν πνίγηκε...

— Ο Σεραφεΐμ Κατοίκος και ο Θωμάς Σανιδέας (μακαρίτες και οι δύο) ήταν ξαδέλφια και καλοί φίλοι. Έκαναν πολύ συχνά παρέα συνοδεία με μεζέ και κρασί. Είχε πεθάνει ο Κωσταντής Σανιδάς, ο πατέρας του Θωμά. Μια μέρα πήγαν παρέα στα μνήματα στον Αϊ-Λιά και ο μπαρμπα-Θωμάς δάκρυσε στον τάφο του πατέρα του καθώς τον πήρε το παράπονο. Σε μια στιγμή λέει στον ξάδελφό του: «Εσύ δεν κλαις, ρα Σεραφέη, εγώ δε μπορώ, με πιαν' το παράπονο». Και ο Σεραφεΐμ λέει: «Αχ μωρά Θωμά, εσύ κλαις και ξεσπάς, εγώ βάφω μέσα μ'...».

— Μια φορά ανέβαινε από τ' αμπέλι στο χωριό ο μπαρμπαΧρυσόστομος Κατοίκος (ζωή νάχει). Ξεθεωμένος απ' το σκάψιμο προχωρούσε σιγά-σιγά στο δρομάκι απ' τον Αϊ-Γιώργη προς τα πάνω. Εκείνη την ώρα ερχόταν και ο μακαρίτης Ηλίας Παλαπέλας καμαρωτός καβάλα στο άλογο που φουσομανούσε. Καθώς πλησίασε το Χρυσόστομο, κέντησε το άλογο και για να τον περάσει πέρασε ξυστά από δίπλα του που κόντεψε να τον πάρει σβάρνα. Ο μπαρμπα-Χρυσόστομος τσαντίστηκε και του λέει χολωμένος: «Α ρα Παλαπιλάκου, τί να σι κάνου, αλόγου έχ'ς καλό αλλά από γυναίκα... φράγκου...». Την άλλη μέρα τόλεγε ο μπαρμπαΛίας στους άλλους εκεί στο μαγαζί: «Ακούς εκεί, τί μ' είπε λοιπόν εκεί ο παλιοχαμένος». Και τόλεγε με παράπονο αλλά και με απορία που ο χρυσόστομος τον έδωσε τέτοια απάντηση...

— Κάποτε έφευγαν παιδιά απ' το χωριό μας για φαντάροι. Ένας πατέρας συνόδεψε το γιό του μέχρι την Καρδίτσα, πηγαίνοντας μάλλον στο παζάρι. Πήγαν μέχρι το σταθμό όπου ο νεοσύλλεκτος θα έπαιρνε το τρένο. Αφού χαιρετήθηκαν και ο γιος του ανέβηκε, κοιτάζοντας ο πατέρας με μίσος το θεριό το τρένο (την πόστα), λέει με παράπονο: «Α, ρα φραγκιά τ' κιαράτα φραγκιά, που θα του διάβ'ς του πιδάκι μ' τώρα...». Ο γιος του πήγαινε να παρουσιαστεί στα Τρίκαλα...

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΑΠΟ ΒΟΛΟ

1)	Κοντοστέργιος Ευάγγελος	500
2)	Κουντίνου-Χάνου Σταυρούλα	500
3)	Βασιλούλης Ευάγγελος	1.000
4)	Σταύρου Θωμάς του Γεωργ.	1.000
5)	Βαλταδώρος Λάμπρος	1.000
6)	Ρεφενές Γεώργιος του Λέων.	1.000
7)	Βαλταδώρος Γιάννης του Αναστ.	700
8)	Καφετζή-Χαρχαρή Ζωή	1.000
9)	Θεοχαράκης Δημήτριος	2.000
10)	Κυριαζής-Κολλυμμένου Φωτεινή	1.500
11)	Πανταζόπουλος Γεώργιος	1.000
12)	Κυριαζής Βασίλειος του Φωτ.	2.000
13)	Βασιλούλης Θωμάς του Κων.	1.500
14)	Κυρίτση Ολυμπία του Βασ.	1.000
15)	Παπαδούλη Φωτεινή του Χρ.	1.000
16)	Σταμογιώργος Τάσος του Χαρ.	1.000
17)	Σταύρος Θωμάς του Γεωργ. (Βουν.)	1.000
18)	Κατοίκος Βασίλειος	1.500
19)	Βησσαρίου Ηλίας	1.500
20)	Αλμπίνο Τζιοβάνι	1.500
21)	Στούκας Κων/νος	2.000
22)	Γρηγορίου Φωτεινή	1.000
23)	Γρηγορίου-Θώμογλου Βασιλική	1.000
24)	Βασιλούλης Θεοφάνης	1.000
25)	Παπαδούλης Γεώργιος	1.000
26)	Παπαδούλης Βασίλειος	1.000
27)	Κορδάλης Ευάγγελος	1.000

Συνέχεια στη σελ.4

29)	Κυρίτσης Γεώργιος του Στεφ.	1.000
30)	Κατσακίωρης Ευάγγελος του Κων.	2.000
31)	Νάνου Χριστίνα του Ηλ.	1.000
32)	Αλεξίου-Νάνου Μαργαρίτα	2.000
33)	Νάνου-Αβραμίδου Βάσω	2.000
34)	Καφετζή Αριστούλα	1.000
35)	Γιολδάσης Γεώργιος	1.000
36)	Νασιάκος Απόστολος	1.000
37)	Παλαπέλα Ελλην	3.000
38)	Παπαδούλη Αγορίτσα του Γ.	1.000
39)	Παπαδούλη Θάλεια του Γ.	1.000
40)	Παπαδούλη Άννα του Γ.	2.000
41)	Σταμογιώργος Κίμων	1.500
42)	Καφετζή Αναστασία	1.000
43)	Κατοίκος Απόστολος	1.500
44)	Κυριαζής Ιωάννης	500
45)	Μπαλτάς Βασίλειος	500
46)	Νάνος Θωμάς και Σωτήριος	1.000
47)	Γαλανούλης Ιωάννης	1.000
48)	Σταμογιώργος Σωτήριος του Αναστ.	1.000
49)	Καφετζή-Χρονοπούλου Στέλλα	1.000
50)	Κατσακίωρης Ιωάννης	2.000
51)	Κουτσώνη-Αγγελή Μαίρη	1.500
52)	Κυριαζή-Μαυρογιάννη Ελένη	1.000
53)	Νάνος Θεόδωρος	1.000
54)	Νασιάκος Ηλίας	2.000
55)	Κυριαζή-Κατσώνη Κων/τία	1.000
56)	Καραθάνος Ηλίας	1.000
57)	Κυριαζή Λίτσα Κασσιανή	1.000
58)	Βράκας Λάμπρος	2.000
59)	Σκαμαγκούλη Λήδα	500
60)	Ζαχαρής Δημήτριος	500
61)	Βασιλούλης Βασίλης του Χρ.	3.000

Βασιλούλης Ευάγγελος (1000)
Γαλανούλης Νικόλαος του Ευθυμίου 2.000
Γαλανούλης Κωνσταντίνος του Ευθυμίου 2.000
Ζαχαρής Απόστολος του Δημητρίου 1.000
Βράκα-Ρούζη-Κωνσταντίνα 2.000

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ Γ. ΝΑΣΙΑΚΟΥ

Τα θύματα που δημιούργησε ο εμφύλιος στην Αθήνα με τα Δεκεμβριανά του '44 υπερέβησαν τους 30.000 φονευθέντες, εκτός των τραυματιών, ομήρων και φυλακισθέντων που ήταν πολύ περισσότεροι.

Τελικά την 12-21945 υπεγράφη η αποκαλούμενη «Συμφωνία της Βάρκιζας» μεταξύ του ΕΑΜ - ΕΛΛΑΣ και της Κυβέρνησης Ν. Πλαστήρα.

Τα κυριώτερα σημεία της συμφωνίας ήταν:

- Αμνηστία για τα διαπραχθέντα αδικήματα.
- Πλήρη πολιτική ελευθερία για το ΕΑΜ - ΚΚΕ.
- Διεξαγωγή δημοψηφίσματος για το πολιτειακό εντός του έτους και στη συνέχεια εκλογές για συντακτική Βουλή.
- Εκκαθάριση του κρατικού μηχανισμού από τους συνεργασθέντες με τους κατακτητές.

5. Αποστράτευση του ΕΛΑΣ στο σύνολό του και όχι εν μέρει που προέβλεπε προηγούμενη, προ των Δεκεμβριανών συμφωνία.

Δηλαδή θα παρέδινε τώρα συγκεκριμένο αριθμό όπλων μέχρι 15-3-45 που αντιστοιχούσε στη συνολική του δαπάνη.

Και, η συμφωνία αυτή κρίθηκε και από τις δύο παρατάξεις, ή έστω εκ των (γερακιών των παρατάξεων) ως ευνοϊκή για το αντίπαλο μέρος και η συμφιλίωση που προέβλεπε δεν ήταν εύκολο να γίνει πραγματικότητα.

Μίσση βαθύτατα είχαν σπείρει τα «Δεκεμβριανά» καθώς και οι βιαιότητες που είχαν διαπραχθεί και από τις δύο πλευρές στην πρωτεύουσα αλλά και σε άλλα σημεία της Ελλάδας κατά τη διάρκεια των γεγονότων στην Αθήνα. Οι αφορμές και οι προφάσεις ήταν εύκολο να βρεθούν από αμφότερους των αντιπάλων.

Ετσι με κορυφωμένη την καχυποψία για τις προθέσεις του αντιπάλου, μερικές χιλιάδες ΕΛΑΣίτες, έφυγαν με τον οπλισμό τους προς τη Γιουγκοσλαβία και τη Βουλγαρία και ο Άρης Βελουχιώτης παρέμεινε στα βουνά με μικρή δύναμη ανταρτών αφοσιωμένων συντρόφων του, από τον φόβο σύλληψής τους από αναθαρρημέ-

να εξτρεμιστικά στοιχεία της αντίπαλης παράταξης, που δρούσαν ανεξάρτητα και αντίθετα από τις εντολές και κατευθύνσεις της Κυβέρνησης και πάντως σίγουρα αντίθετα από τις προθέσεις, οδηγίες και επιθυμίες του Πρωθυπουργού Ν. Πλαστήρα.

Ο ΕΛΑΣ παρέδωσε αρκετό οπλισμό, πλέον των 60.000 όπλων και άλλων πολεμοφοδίων μέχρι τέλους Φεβρουαρίου, άλλα δεν παρέλειψε να κρύψει στα βουνά, άλλο τόσο οπλισμό και μάλιστα τον καλύτερο, με την υστεροβουλία να ξαναοπλιστεί αν τα πράγματα δεν πάνε καλά. Οι 60.000 περίπου αντάρτες του ΕΛΑΣ αποστατεύθηκαν παραδίνοντας τον οπλισμό τους και στις αρχές Μαρτίου πήγαν στα σπίτια τους.

Ηλθαν τότε στο χωριό μας, οι συγχωριανοί μας ΕΛΛΑΣίτες που αριθμούσαν πολλές δεκάδες. Όλοι τους ήταν περήφανοι, ότι εξετέλεσαν στο σεβασμό των συγχωριανών μας, που γνώριζαν καλά τις κακουχίες και τις στέρσεις που τράβηξαν τα χρόνια της αντίστασης, προσφερθέντες εθελοντικά και ανυστερόβουλα στον αγώνα, πιστεύοντας ότι προσέφεραν τον εαυτό τους για το καλό της πατρίδας και την προκοπή του λαού μας, σαν αγνοί πατριώτες.

Μερικοί που διατηρούσαν ως τότε γενειάδα ξουρίστηκαν και όλοι άρχισαν να ασχολούνται με τις οικογένειές τους και τις βιοποριστικές εργασίες, πιστεύοντας ότι καλύπτονταν από τη «Συμφωνία της Βάρκιζας» και τίποτα δεν είχαν να φοβηθούν.

Στην Αθήνα εν τω μεταξύ νέα διαφωνία προέκυψε μεταξύ των κομμάτων για το πολιτειακό και την ημερομηνία δημοψηφίσματος για την επιστροφή του Βασιλιά και εξαναγκάστηκε σε παραίτηση ο Πλαστήρας την 8-4-45.

Στην Πρωθυπουργία, τον Πλαστήρα διαδέχθηκε ο Ναύαρχος Π. Βούλγαρης και αργότερα την 1-11-45 έγινε Πρωθυπουργός ο Π. Κανελόπουλος, ο οποίος έμεινε Πρωθυπουργός 20 ημέρες και αντικαταστάθηκε από τον Θεμ. Σοφούλη ο οποίος τελικά προετοίμασε τις εκλογές για την 31-3-46 από τις οποίες απήχε το ΕΑΜ-ΚΚΕ διαπράττοντας ακόμα ένα ολέθριο λάθος και τις οποίες κέρδισε το Λαϊκό Κόμμα και έγινε Πρωθυπουργός ο κ. Τσαλδάρης.

Αλλά ας ξαναγυρίσουμε πάλι στην άνοιξη του '45 που αποστρατεύθηκαν οι αντάρτες του ΕΛΑΣ, για να παρακολουθήσουμε τοπικά πλέον την εξέλιξη της κατάστασης στην περιοχή μας.

Είδαμε ότι επέστρεψαν στο χωριό μας, στα σπίτια τους, πολλές δεκάδες αντάρτες συγχωριανοί μας και άρχισαν να ασχολούνται με τις οικογενειακές τους εργασίες. Αλλά στην περίπτωση τους ίσχυε η παροιμία «θέλω ν' αγιάσω και δεν μ' αφήνουν οι διάβολοι».

Ψύλλοι στ' αυτιά τους έμπαιναν από τις πληροφορίες ότι στην Καρδίτσα και τα χωριά του κάμπου, άρχισαν να εμφανίζονται ένοπλες ομάδες αντιφρονούντων προς το πρώην ΕΛΑΣ, που δεν ελέγχονταν όπως θα έπρεπε, από τις Κυβερνητικές Δυνάμεις που άρχισαν τότε να δημιουργούνται.

Δρούσαν οι ομάδες αυτές σαν κακοποιά στοιχεία αυτοαποκαλούμενα κιόλα «Εθνικόφρονες» δίκωντας απηνώς και λεηλατώντας κάθε πρώην αντάρτη του ΕΛΑΣ ή οπαδό του ΕΑΜ.

Η δε κυβέρνηση για να δημιουργήσει εθνικό στρατό, καλούσε ηλικίες και περνούσε τους κατατασσόμενους από κόσκινο ανάλογα με τα φρονήματά τους και άλλους κατέτασε στα ένοπλα τμήματα και άλλους στο Β' πίνακα και τους οδηγούσε στη Μακρόνησο για φρονηματισμό και ανάνυψη. Το ίδιο έκανε και στη χωροφυλακή που καλούσε να ειδοτρέψουν στα σώματα ασφαλείας όσοι υπηρετούσαν πριν την κατοχή.

Από τους προσερχόμενους, άλλους κρατούσε και άλλους έδωχνε αν δεν τους φυλάκιζε. Όλα αυτά έδειχναν ότι δεν θα αργήσει να ξεσπάσει νέα καταιγίδα φοβερότερη και καταστρεπτικότερη. Τότε την άνοιξη του '45, μετά δηλαδή ένα εξάμηνο από την απελευθέρωση, κατά το οποίο εξάμηνο οι συγχωριανοί μας και όλοι γενικώς οι άνθρωποι επικοινωνούσαν ελεύθερα με την Καρδίτσα και τα χωριά του κάμπου, άρχισαν πάλι προφυλάξεις και δυσκολίες, από τη δράση των προαναφερόμενων ένοπλων ομάδων που πρόβαιναν σε συλλήψεις και κακοποίηση πολλών συγχωριανών μας, έστω και με μόνη αιτία, ότι κατάνονταν από το Μορφοβούνι.

Μ' αυτές τις συνθήκες, οι περισσότεροι συγχω-

ριανοί μας, που έτσι κι αλλιώς είχαν τα προηγούμενα χρόνια συμμετάσχει στην Εθνική Αντίσταση, άρχισαν να συσπειρώνονται και προβληματιζόμενοι, να φεύγουν τα βράδια έξω από το χωριό για ύπνο, από το φόβο αιφνιδιαστικού μπλόκο του χωριού και συλλήψεως των, διότι όλο και μεγαλύτεροι οι κίνδυνοι, όσο περνούσαν οι μήνες και δυνάμωναν οι αποθρασυνθέντες πλιατσικολόγοι κακοποιοί, των διαβόητων ομάδων που δρούσαν ανενόχλητα στην περιοχή μας.

Ετσι, ονομάζονται πλέον «φυγάδες» οι κρυπτόμενοι κατά τις περιστάσεις συγχωριανοί μας αλλά και άλλοι παραιοκούντες τότε στο χωριό μας και παρά του ότι πολλοί εκ των πρώην ανταρτών του ΕΛΑΣ είχαν κρυμμένα όπλα, κανένας δεν διανοούνταν να τα χρησιμοποιήσει έστω αμυνόμενος, για να μη παραβεί τη «Συμφωνία της Βάρκιζας» και την κομματική γραμμή του ΕΑΜ-ΚΚΕ της εποχής εκείνης, που συνιστούσε στους οπαδούς του την άοπλη παθητική άμυνα.

Συνεχίζεται

Κατάσταση χρημάτων για την Κεντρική Θέρμανση Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Μορφοβουνίου.

1. Νάνος Βασίλειος Ιερέυς	20.000
2. Κατσιάς Σωτήριος	5.000
3. Κατσιάκας Χρήστος	5.000
4. Ευαγγέλου Χρήστος	3.000
5. Τσιτσιπιάς Θωμάς	5.000
6. Κοντοστέργιος Γεώργιος Απ.	5.000
7. Σανιδάς Απ. Χρήστος	5.000
8. Γαλανούλης Νικόλαος	25.000
9. Γαλανούλης Κων/νος	25.000
10. Κωνσταντίνου Θωμάς	10.000
11. Σταύρου Βασ. Γεώργιος	10.000
12. Γκιούρης Θωμάς	5.000
13. Κаланτζή Ασπασία	5.000
14. Κаланτζή Στυλιανή	15.000
15. Νάνος Θεόδωρος	5.000
16. Μανώλης Ευάγγελος	5.000
17. Κυριαζής Σπύρος	5.000
18. Κυριαζής Σωτήριος	5.000
19. Νασιάκος Θωμάς	5.000
20. Ζαρκάδας Λεωνίδας	20.000
21. Νάνου Γεωργία	5.000
22. Νάνος Σπύρος	5.000
23. Μαραντζάς Στέφανος	20.000
24. Μαραντζάς Ιωάννης	5.000
25. Μαραντζάς Σωτήριος	5.000
26. Πανταζής Ιωαν. Σωτήριος	5.000
27. Νασιάκος Απόστολος	10.000
28. Κаланτζής Θωμάς	5.000
29. Ραγγούση Νασιάκου Βασιλική	2.000
30. Θεάκος Κων/νος	5.000
31. Κουτίνος Σωτήριος	10.000
32. Αντωνίου Βασίλειος	5.000
33. Αντωνάκης Σόλων	10.000
34. Τσιαντούλας Κων. Χαράλαμπος	5.000
35. Κωσταρέλος Χρήστος	5.000
36. Αφοι Γεωργίου Κаланτζή	30.000
37. Αφοι Κων/νου Κατσακίωρη	30.000
38. Γαλανούλης Αλέξανδρος	5.000
39. Βασιλούλης Ιωαν. Γεώργιος	10.000
40. Κοντοστέργιος Βαίου Ευάγγελος	5.000
41. Σακελαρίου Τρ. Ηλίας	5.000
42. Πανταζής Ιωαν. Ηλίας	10.000
43. Μελισσόπουλος Δημήτριος	5.000
44. Λατίνος Απόστολος	10.000
45. Κατοίκος Ιωάννης	15.000
46. Πλαστήρας Θωμάς	5.000
47. Πλαστήρας Δημ. Κων/νος	5.000
48. Κατσακίωρης Θωμάς του Ηλίας	10.000
49. Τσιαντής Δημήτριος	1.000
50. Διαμαντάκος Ιωάννης	10.000
51. Διαμαντάκος Γεώργιος	5.000
52. Διαμαντάκος Ευάγγελος	5.000
53. Σταμογιώργος Κίμων	5.000
54. Κυρίτσης Βάιος	10.000
55. Τσιπρά Αγορίτσα	5.000
56. Σανιδάς Ευαγ. Γεώργιος	50.000
57. Κων/ντίνου Δημήτριος	10.000
58. Καφαντάρης Ελευθέριος	10.000
59. Τσούλας Γεώργιος	10.000
60. Παλαπέλα Ελλην	10.000
61. Νάνος Βάιος	10.000
62. Κοντοστέργιος Γεωρ. Στέφανος	5.000
63. Γκανούρης Χρ. Θωμάς	10.000
64. Παπαζούλης Δημήτριος	10.000

Συνέχεια στη σελ. 5

Οι γουμάρες από τη Κύπρο

Με τον βασιλή Καραθάνο

Αφού μας πήραν όλα τα μολάρια και τα άλογα στην Επίταξη και άλλα ψώφισαντο 1949 τότες μας έστειλαν στο χωριό κάναμε προς τα πάνω χωρίς ζώα, άλλος με τη γάστρα ζάλικα κιλός το ταψί ήρθαμε στο χωριό αλλά τι να βρούμε και που να μείνουμε που δεν υπήρχε ούτε καλύβι αφού πέρασε ένας χρόνος ήρθε μια στέγαση και μας είπε ποιός θέλει να δηλώσει για σπίτι να του δώσουμε τα υλικά, και ποιοί θέλουν πράγματα να δηλώσουν ξεχωριστά, αφού δήλωσαν μερικοί για

το σπίτι μετά από κάμποσον καιρό τους έδωσαν από 30 κεραμύδια και 2 σανίδια, μετά από κάμποσον καιρό μας ειδοποίησαν και τους υπόλοιπους να πάρουμε από μια σκηνή και να πάμε στην Καρδίτσα να πάρουμε τα ζώα. Τι νομίσαμε και εμείς θα ήταν μολάρια όταν φτάσαμε εκεί τι να δούμε, είχαν πάνω από 100 γουμάρες και τι ψυλές και μαύρες πάνω από 2 μέτρα δεν μπορέσαμε να ανέβουμε.

Καθένας καβάλα τις φέραμε μέχρι το παλιόκαστρο, εκεί φώναξα έναν γκαραγκούνη μπάρμπα να ανέβει στα κεραμύδια από το σπίτι μήπως φτάσω να ανέβω καβάλα. Ανέβα μου είπε αλλά μην χαλάσεις καμιά κεραμύδα. Και αφού τις φτάσαμε κακά ψυχρά στο χωριό εκεί μας βρήκε από βάσανο όταν κοιμόταν δεν σηκώνονταν και και κάθε πρωί μαζευτόταν όλη η οικογένεια και τραβούσαν όλοι από την ουρά και άλλοι τα αυτιά κι αν χρειαζόταν φώναζαν και τη γειτονιά, τι να της κάνουμε, πως να τις ξεχυμάσουμε, την πήρα μια μέρα και πήγα κάτω στην καλύβα κάτω από τον πεταλίτη να φτιάχνω και κανένα φόρτωμα ξύλα για καμιά δεκάρα, αφού έφτιαξα ένα φόρτωμα δεν ήξερα για πρώτη φορά που θα πήγαινα, έφτιαξα όλο πουρδαλιές, δεν ήξερα όμως ότι αυτά δεν αγοράζαν οι γκαραγκούνιδες γιατί τα ήξεραν που πέταγαν σκαντσουλίθρες όταν τα έβαζαν στον πουχάρι αφού έφτασα στο ισάρι βγήκε ένας γκαραγκούνης με ένα χιραμη στο κεφάλι, πόσο τα ξύλα βρε κουμπάρε; 12 δραχμές μπάρμπα. Για φέρτα εδώ κοντά να τα δω, πήγα εκεί στη ρούγα όταν τα είδε τέτοια είναι όλα τα μαγκούφικα γιατί μπάρμπα πετάνε σκαντσουλίθρες και τι πειράζει αυτό μπάρμπα, εμένα δεν με νοιάζει αλλά είναι η βαζού ξεβράκωτη. Και εκεί που παζαρεύαμε χωρίς αποτέλεσμα φώναξα την γκαραγκούνα, έλα Θειά να πάρεις τα ξύλα έφτασε η γριά με μια παλιρούτα σβαρνότας και κάτι φούντες αλλά τίποτες, δεν τα θέλω παιδάκι μου τέτοια πήρα μια φορά και μη φολτάκιασαν τα ποδιάρια κάλοι, αφού είναι έτσι η δουλειά Θειά θα τα πάω αλλού να τα δώσω σς άλλον μαχαλά, όπου να τα πας παιδάκι μου δεν στα παίρνουνε τα ξέρουν πως πετάνε σκαντσουλίθρες, εγώ θα πάω θειά και άμα είστε όλες ξεβράκωτες σε τούτο το χωριό στου διαβόλου να παν για ξύλα.

Κι αφού συνέχισα την πορεία σε άλλον μαχαλά από το κακό στο χειρότερο. Βγήκε μια γκαραγκούνα και με φώναξε από μακριά. Βρε παιδί τα έδωσες πουθενά τα ξύλα; Οχοι θειά, έλα εδώ που να ήξερα αυτή ήταν μούρλα και είχε να μου δώσει ένα πανταλόνι από τον γκαραγκούνη που τον έχασε προ 5 χρόνια αλλά που να το ήξερα αφού πήγα εκεί και χάρηκα, νόμισα θα πάρει τα

ξύλα και όπως ήταν ντυμένη 2-3 σειρές σαγιάδα και να ξέρει θα τα πάρει είπα που να τρυπώσουν οι σκαντσουλίθρες εκεί από κάτω. Αλλά όταν έφτασα εκεί στο σπίτι τη ρώτησα τι θέλεις βρε

θειά και με φώναξες, αν δεν σε ήθελα δε θα σε φώναζα, δέσε τη γουμάρα στη λεύκα και έλα εδώ, τι να κάνω αυτού βρε θειά αφού δεν θες τα ξύλα έχω ένα πράγμα να σου δώσω. Οχ είπα με το μυαλό τι να είναι αυτό με τη βούρλα που έντησα σήμερα, τι πράγμα είναι αυτό βρε θειά, έλα εδώ και θα το δεις, δεν έρχομαι αυτού θειά δείξτω και το βλέπω από εδώ να το δω τι είναι και ύστερα θα έρθω, αλλά αυτή δεν το έδειχνε το παντελόνι μην τη δουν η γειτονιά και αφού έγινε μια τέτοια σύγχυση σκέφτηκα. Ας τη ρωτήσω να δω τον έχει το γέρο καλά, αφού επιμένεις θειά θα έρθω αλλά που πάει ο μπάρμπα σήμερα τότες ανακαλύφτηκαν όλες οι φασαρίες που κάναμε. Αχ παιδάκι μου ο μπάρμπα πάει ταξίδι, εκεί όπου πάει θειά εκεί που πάει δεν θα ματαέρθει, εδώ σε μένα και πάλι χειρότερησε το κακό όταν άκουσα έτσι πήδησα έναν φράκτη 2 μέτρα και της είπα, δε γίνεται αυτό θειά ξολόθρεψες τον γέρο τώρα θες να στριμώξεις και εμένα.

Στο ισάρι ξημέρωσα
να βγάλω μια δεκάρα
με χιόνι και με παγωνιά
Σπρώχνοντας τη γουμάρα

Ήταν τα ξύλα πουρδαλιές
κι εκεί με πάει η μοίρα
Βρήκα τη γριά ξεβράκωτη
να μη με πάρει τα ξύλα

Μην τον ακούς το γέρο θειά
απ' τη φωτιά φυλάξου
γιατί από το γέρο έγινε
Σαν το ψημένο πράσου

Β. Καραθάνος

Κοινωνικά

- Αρραβωνιάστηκε ο γιός του Φάνη Βασιλούλη, Θωμάς Βασιλούλης.
- Αρραβωνιάστηκε ο Κώστας Βασιλούλης, δάσκαλος, γιος του Θωμά Βασιλούλη του Κων/νου Ο Σύλλογος των Απανταχού Βουνεσιωτών τους εύχεται καλά στέφανα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Μπαλτάς Σωκράτης
Πανταζής Λάμπρος
Ο Σύλλογος Απανταχού Βουνεσιωτών συλληπείται τους συγγενείς των εκλιπόντων.

ΟΥΖΕΡΙ ΝΑΝΟΣ

Β. ΓΚΛΑΒΑΝΗ 16 & ΧΙΟΥ

Ν. ΙΟΝΙΑ - ΒΟΛΟΣ «ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΑ»

Αυτά είναι: μέχει στιγμής τα άτομα που πρόσφεραν για την τοποθέτηση Κεντρικής θέρμανσης στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Μορφοβουνίου.

Θερμή παράκληση σ' αυτούς που ακόμα δεν έστειλαν την βοήθειά τους να βοηθήσουν όσο το δυνατόν συντομότερα.

Επίσης ας με συγχωρέσουν οι χωριανοί οι οποίοι δεν έλαβαν επιστολή.

Κι αυτό δότι δεν είχα πλήρη σύσταση ονόματα και συστάσεις πάρθηκαν από την αντζέντα του Συλλόγου Μορφοβουνιωτών Αθήνας.

Κλείνοντας θέλω να εκφράσω τις ευχαριστίες μου σε όλους τους χωριανούς οι οποίοι ανταποκρίθηκαν στην φωνή της εκκλησίας. Εύχομαι ο Πανάγαθος Θεός να χαρίζει Υγεία και προκοπή σε όλους.

Δια το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Βασίλειος Νάνος

Πρωτοπρεσβύτερος

65. Καλατζής Χρ. Απόστολος	10.000
66. Κατσακίωρης Απ. Φώτιος	10.000
67. Παπαδούλης Δημήτριος	10.000
68. Σανιδάς Στ. Απόστολος	10.000
69. Σανιδάς Απ. Ηλίας	15.000
70. Καλαντζής Ηρακλής	5.000
71. Κοντοστέργιος Σπύρος	5.000
72. Κυριαζής Δημήτριος	5.000
73. Κουτσώνας Γεώργιος	5.000
74. Καφεντζής Σωκράτης	5.000
75. Κουτσώνας Βασίλειος	5.000
76. Κοντοστέργιος Σωτ. Γεώργιος	5.000
77. Κατοίκος Γεωρ. Θωμάς	5.000
78. Ρεφενές Φωτ. Θωμάς	5.000
79. Ζαρκάδας Χρήστος	5.000
80. Ποζάρας Γεώργιος	5.000
81. Κουτσώνας Λάμπρος	20.000
82. Αλεξανδρής Βασίλειος	30.000
83. Τσιαντούλας Κων. Χαράλαμπος	3.000
84. Παπαζούλης Γεώργιος	8.000
85. Κοντοστέργιος Νικόλαος	5.000
86. Κατσακίωρης Ηλίας	5.000
87. Σανιδάς Απ. Αντώνιος	10.000
88. Νάνος Χριστόδουλος	5.000
89. Ρεφενές Θωμ. Φώτιος	10.000
90. Σκούφης Λαμ. Βασίλειος	5.000
91. Τουλιάς Σωκράτης	5.000
92. Ευαγγέλου Δημήτριος	5.000
93. Κοντούλης Θωμάς	20.000
94. Τσιμογιάννης Ηλίας	10.000
95. Βαλταδώρας Αναστάσιος	5.000
96. Κατοίκος Απόστολος	5.000
97. Κοντοστέργιος Λαμ. Σωτήριος	5.000
98. Αλεξανδρής Χρήστος	30.000
99. Γκανούρης Ιωάννης	10.000
100. Χιονίδης Τόλης	5.000
101. Γκανούρης Νικόλαος	5.000
102. Τσάδαλος Χρήστος	7.000
103. Τσολανίκος Ιωάννης	10.000
104. Μπαλτάς Σωτήριος και θυγάτηρ	5.000
105. Βασιλούλης Χρ. Γεώργιος	10.000
106. Βασιλούλης Θεοφάνης	5.000
107. Βασιλούλης Θωμάς	5.000
108. Πατσιαούρας Ηλίας	5.000
109. Πολύζος Αριστήδης	20.000
110. Καλαντζής Αναστάσιος	1.000
111. Σανιδάς Απ. Γεώργιος	10.000
112. Κυριαζής Απ.Βασίλειος	50.000
113. Κυριαζής Φωτ. Βασίλειος	10.000
114. Σταύρου Ηλίας	5.000
115. Κοντοστέργιος Ηλία Φώτιος	5.000
116. Βλάχος Δημήτριος	2.000
117. Γόρδιος Κων. Γεώργιος	5.000
118. Σακελαρίου Θωμάς	1.000
119. Σακελαρίου Δημήτριος	10.000
120. Τσιπρά Αγορούλα	5.000
121. Μουραντζά Χρήστος	10.000
122. Ρεφενές Αθ. Θωμάς	5.000
123. Κωνσταντίνου Λάμπρος	5.000
124. Τσούλα Αικατερίνη	10.000
125. Καλαντζής Σόλων	10.000
126. Κόρδαλης Ευάγγελος	10.000
127. Σανιδάς Απ. Θωμάς	10.000
128. Τουλιάς Σωκ. Δημήτριος	20.000
129. Ζαχαρής Παναγιώτης	1.000
130. Καφαντάρης Γεώργιος	5.000
131. Κουτίτσας Αθανάσιος	5.000
132. Νάνος Χρ. Δημήτριος	5.000
133. Σακελαρίου Κατίνα	2.000
134. Παγώνης Βασίλειος	10.000
135. Σανιδάς Ευάγγελος	2.000
136. Σταγογιώργος Γεωρ. Σωτήριος	5.000
137. Καλαντζής Κων. Σωτήριος	20.000
138. Ρεφενές Ανασ. Χρήστος	20.000
139. Διαμαντάκος Παναγιώτης	12.000
140. Εις Μνήμη Κλεάνθη Κουτσώνα	5.000
141. Πολύζου Αρισ. Ελένη	2.000
142. Βράκα Ρούσση Κων/ντία	5.000
143. Γαλανούλης Θ. Ιωάννης	20.000
144. Πανταζή Φωτεινή	5.000
145. Πανταζής Αριστήδης	5.000
146. Σκούφη Ευτυχία	5.000
147. Κοντοστέργιος Σεραφείμ	5.000
148. Σταγογιώργος Αν. Σωτήριος	5.000
149. Τσιαντής Ιωάννης	6.000
150. Κωσταρέλος Σπύρος	5.000
151. Τσούλας Βάιος	5.000
152. Γρηγορίου Φώτιος	10.000
153. Γούλας Δημήτριος	5.000
154. Πανταζής Δημ. Κων/νος	10.000
155. Λατίνος Χρήστος	5.000
156. Πλαστήρας Νικόλαος	5.000
157. Κυριαζή Μαυρογιάννη Ελένη	20.000

158. Γρηγορίου Φωτεινή	3.000
159. Ζούκας Θωμάς	10.000
160. Μπακαλάκος Κων/νος	10.000
161. Νασιάκος Ηλίας	20.000
162. Δίσκος Αναστάσεως	75.000
163. Παίσης Δημήτριος	80.000
164. Κατσακίωρης Ιωάννης	5.000
165. Πανάκος Φωτ. Βασίλειος	5.000
166. Πανταζής Ιωαν. Γεώργιος	5.000
167. Καφαντάρη Θωμ. Αικατερίνη	10.000
168. Κασιανή Στούκα	5.000
169. Καφεντζής Ιωαν. Θωμάς	1.000
170. Τουλιάς Ηλίας	15.000
171. Κορλός Βασίλειος	5.000
172. Κατσιγιάννης Κων/νος	5.000
173. Κοντοστέργιος Βαίου Βασίλειος	5.000
174. Σκούφης Απ. Σωτήριος	10.000
175. Κοτοπούλης Απόστολος	20.000
176. Ραχωδίτσας Δημ. Θωμάς	5.000
177. Γιαλδάσης Γεώργιος	5.000
178. Αρσενίου Κουτσώνα Βικτωρία	10.000
179. Κυριαζής Νικ. Ηλίας	5.000
180. Γκανούρη Σταυρούλα	15.000

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Όπως είναι γνωστό σε όλους, εδώ και λίγο καιρό παραιτήθηκε ο Πρόεδρος του χωριού μας Θωμάς Νάνος απ' αφορμή το ζήτημα των σκουπιδιών και το απορριματοφόρο αυτοκίνητο που πρόσφερε γενναιόδωρα στο χωριό ο Χρήστος Αλεξανδρής. Για όσους δεν το ξέρουν ο Πρόεδρος διαφώνησε με τα υπόλοιπα μέλη του Κοινοτικού συμβουλίου για την κατασκευή χωματερής, όπου θα ρίχνονταν τα σκουπίδια του χωριού μας και ορισμένων άλλων χωριών της περιοχής. Από πρώτη ματιά βέβαια το θέμα φαίνεται απλό και ο καθένας θα έλεγε με ευκολία, όπως κι εγώ είπα αρχικά: «Ο πρόεδρος είχε άδικο». Είναι η μεγάλη ευαισθησία που έχουμε όλοι μας όταν ακούμε για σκουπίδια και σκουπιδότοπο. Ασε που τελευταία έχουμε γίνει λίγο-πολύ όλοι οικολόγοι και περιβαλλοντολόγοι, αλλά μόνο μεεύκολες και φτηνές κορώνες για τη φύση και το περιβάλλον, ενώ στην πράξη συμβαίνει το αντίθετο. Χωρίς να θέλω να υποστηρίξω προκαταβολικά και με φανατισμό καμιά άποψη, θα διατυπώσω ανεπηρέαστα και αντικειμενικά κάποιες σκέψεις σχετικά με το συγκεκριμένο ζήτημα, έστω και «κατόπιν εορτής». Όλοι συμφωνούμε ότι ένας σκουπιδότοπος είναι ανεπιθύμητος και βλαβερός, ιδιαίτερα όταν βρίσκεται κοντά σε κατοικημένη περιοχή. Γιατί γίνεται αιτία ρύπανσης του χώρου και μόλυνσης του φυσικού περιβάλλοντος αλλά και κίνδυνος για επιδημίες όταν τα σκουπίδια μένουν ακάλυπτα και εκτεθειμένα. Γι' αυτό λοιπόν οι άνθρωποι σκέφτηκαν τις χωματερές, χωματερή για όσους δεν ξέρουν είναι ένα ειδικά διαμορφωμένος χώρος μακριά από κατοικημένη περιοχή, όπου τα σκουπίδια θάβονται στο χώμα με κατάλληλα μηχανήματα. Τέτοιες χωματερές υπάρχουν σε όλες τις πόλεις τις Ελλάδας και όλου του κόσμου καθώς και σε χωριά, είτε στο καθένα χωριστά είτε σε κοινό χώρο όπου μαζεύονται και θάβονται τα σκουπίδια πολλών χωριών μαζί. Στην Αθήνα υπάρχουν χωματερές πολύ κ κοντά σε κάποιες ακραίες συνοικίες της πόλης, χωρίς να δημιουργείται κανένα ιδιαίτερο πρόβλημα. Ετσι γίνεται σε όλες τις πόλεις και τα χωριά του κόσμου. Πρόβλημα υπάρχει εκεί όπου τα σκουπίδια μαζεύονται και μένουν έτσι εκτεθειμένα χωρίς να σκεπάζονται. Τέτοια χωματερή λοιπόν με σύγχρονες προδιαγραφές προβλέπονταν να γίνει σε απομακρυσμένη περιοχή του χωριού μας κοντά στα σύνορα με τη Βρόστιανη, προϋπολογισμού 25 εκατομμυρίων από χρηματοδότηση. Η κοινότητα θα είχε ένα σταθερό έσοδο ενός εκατομμυρίου το χρόνο ως αμοιβή από τα άλλα χωριά για το αυτοκίνητο. Ακόμα, τρεις άνθρωποι του χωριού θα είχαν μόνιμη δουλειά στο απορριματοφόρο αυτοκίνητο. Και το σπουδαιότερο θα εξιοποιούνταν το αυτοκίνητο αυτό που με μεγάλη απλοχεριά έκανε προσφορά στο χωριό ο Χρήστος Αλεξανδρής. Τί γίνεται τώρα μ' αυτό το αυτοκίνητο; σαπίζει ακίνητο και εκτεθειμένο στις βροχές και στα χιόνια. Πέρα βέβαια από το συναισθηματικό μέρος που έχει σχέση με το δωρητή του αυτοκινήτου. Πώς πρέπει να νιώθει άραγε αυτός ο άνθρωπος που βλέπει τη μεγάλη πραγματικά προσφορά του πεταμένη στα άχρηστα να σαπίζει αχρησιμοποίητη; ΤΟυλάχιστον θλίψη και απογοήτευση αν όχι δικαιολογημένη αγανάκτηση. Και τί κίνητρο θα αποτελέσει αυτό το πράγμα για όποιους άλλους θα ήθελαν να κάνουν κάποιες άλλες προσφορές; Νομίζω ότι χρειάζονταν μεγαλύτερη ψυχραιμία και ρεαλιστικές εκρήξεις της στιγμής. Ποιο συγκεκριμένο πρόβλημα θα δημιουργούσε η χωματερή στο απόμακρο εκείνο σημείο, τη στιγμή που θα είχε όλες τις προδιαγραφές κανονικής χωματερής και τα σκουπίδια θα θάβονταν στο χώμα και θα γίνονταν κοπριά; Εγώ τουλάχιστον δεν άκουσα κάποια πειστική γνώμη γι' αυτό, πέρα από τη γενική και αόριστη θέση ότι δεν πρέπει να γίνει σε τόπο του χωριού μας χωματερή. Κι αν υποθέσουμε ότι θα γινόταν στο Βροστιανίτικο ή στο Κερασιώτικο, λίγο πιο πέρα απ' το δικό μας τόπο, τί θα άλλαζε; Τότε δεν θα υπήρχε πρόβλημα; Γιατί τελικά κάπου τέλος πάντων πρέπει να γίνει χωματερή έστω και για τα δικά μας μόνο τα σκουπίδια. Καλή είναι βέβαια η ευαισθησία για το περιβάλλον αλλά όταν εκδηλώνεται παντού και πάντα και όταν πρέπει. Δε βλέπω όμως να

υπάρχει ανάλογη ευαισθησία για το σκουπιδότοπο που έχουμε στην είσοδο του χωριού, στον Αϊ-Λιά εδώ και πολλά χρόνια τώρα. Το θέαμα για όσους μπαίνουν στο χωριό από κείνη τη μεριά είναι απαίσιο! ένας μεγάλος σωρός από σκουπίδια που καπνίζει μόνιμα και προσφέρει μια αποκρουστική πρώτη γεύση για το χωριό μας. Κι αυτός ο μολυσμένος καπνός με το πρώτο αεράκι κατηφορίζει εύκολα μέσα στο χωριό. Καλύτερα λοιπόν έτσι, παρά να θάβονται τα σκουπίδια πέρα στο βροστιανίτικο; Ακούστηκε ξότι θα ήταν επικίνδυνο για τα γιδοπρόβατα κάτι τέτοιο, αν τα σκουπίδια ρίχνονταν εκεί και αφίνονταν εκτεθειμένα. Αλλά εδώ μιλάμε για διαμορφωμένο κατάλληλο χώρο με τοιμεντένια περίφραξη και θάψιμο των σκουπιδιών. Και για να είμαστε βέβαια συνεπείς με τις περιβαλλοντικές μας μας πεποιθήσεις δε θα πρέπει να υποτιμάμε και την άλλη ρύπανση από σκουπίδια που πετιούνται εδώ κι εκεί μέσα στο χωριό, από αποχετεύσεις και νεροχύτες που πολλές φορές καταλήγουν στις αυλές και στους δρόμους και από κοπριές ζώων και πουλερικών. Κι αυτή η ρύπανση δεν είναι λιγότερο αντιαισθητική και ανθυγιεινή.

Μ' αυτά δε θέλω, ειλικρινά να υποστηρίξω με εμπάθεια μια υποκειμενική γνώμη για κάποιους άλλους λόγους, αλλά επειδή αντικειμενικά βλέπω έτσι το ζήτημα και διατυπώνω απλώς έναν προβληματισμό. Ούτε να θεωρηθεί ότι αυτά είναι έκφραση πικρίας και δυσaréσκειας για την παραίτηση του πρώην Προέδρου, που κατά γενική ομολογία ήταν άξιος και ικανός. Τα Χριστούγεννα έτσι κι αλλιώς θα παραιτούνταν αναγκαστικά. Πιστεύω ότι κάθε πρόεδρος του χωριού έχει τη θέληση και την επιθυμία να ανταποκριθεί στις βασικές ανάγκες του χωριού και των κατοίκων του, ανεξάρτητα από τις ικανότητες που είναι φυσικό, σε άλλον να είναι μεγαλύτερες και σε άλλον μικρότερες. Ευχόμαστε και πιστεύουμε ότι και ο νέος πρόεδρος θα προσπαθήσει να ανταποκριθεί σ' αυτές της ανάγκες για το καλό του χωριού. Τα όσα γράφονται εδώ είναι, όπως είπα, αντικείμενο προβληματισμού και θα ήταν ευχάριστο αν διατυπώνονταν τα επιχειρήματα και της άλλης άποψης ώστε να υπάρξει καλύτερη διαφώτιση και ενημέρωση πάνω στο συγκεκριμένο θέμα.

Απ. Κατ.

Πάσχα και Πρωτομαγιά στο χωριό

Μπήκαμε στη Μεγάλη βδομάδα και οι πόλεις άρχισαν ν' αδειάζουν. Κυρίως η Αθήνα είχε μεγάλη φυγή. Σ' αυτό βοήθησε ο καλός καιρός, αλλά και τα συσσωρευμένα σκουπίδια που εκπέμπανε ενοχλητικές μυρωδιές από παντού. Έτσι λοιπόν βρεθήκαμε πολλοί Βουνεσιώτες στο χωριό για να γιορτάσουμε τη μεγάλη γιορτή του Πάσχα. Τη Μ. Παρασκευή το βράδυ εψάλλει ο επιτάφιος θρήνος κι η εκκλησία ήταν κατάμεστη από χωριανούς. Εγινε η περιφορά του επιτάφιου υπό τη συνοδεία κροτίδων και βεγγαλιτών που έριχναν ενθουσιώδεις νέα του χωριού. Το Μ. Σάββατο ήταν η ημέρα της προετοιμασίας του πασχαλινού οβελία. Όλοι πήραν το αρνί ή το κατσίκι τους και αφαίρεσαν τη συκωταριά για την καθιερωμένη μαγειρίτσα και το κοκορέτσι. Κατόπιν πέρασαν στα σφάγια στις σουβλές και τη μαγειρίτσα στην κατσαρόλα που σιγόβραζε από νωρίς το βράδυ. Στις 11.00 χτύπησε η καμπάνα για την εκκλησία. Οι χωριανοί ξεχύθηκαν απ' όλους τους μαχαβάδες και πήραν γραμμή το δρόμο για την εκκλησία, όπου ήταν αδύνατο να χωρέσουν όλοι μέσα. Γι' αυτό πλημμύρισε και η αυλή. Στις 12.00 βγήκε η ανάσταση. Ο παπάς με τους ψάλτες και τους χωριανούς έψαλλαν το "Χριστός Ανέστη", οι λαμπάδες μετέδιδαν η μια στην άλλη το φως της αναστάσεως, τα φιλιά και οι αγκαλιές δίναν και πέρνανε. Έγινε η καθιερωμένη αρτοκλασία στο προαύλιο και όλο το χωριό έλαμπε από τις πανύψηλες φλόγες του αφανού καθ' όλη τη διάρκεια της. Τον αφανό έφτιαξαν παιδιά του χωριού με μεράκι και πίστη στο παμπάλαιο αυτό έθιμο. Κι εδώ θα κάνω μια παρένθεση για να ευχαριστήσω εκ μέρος του συλλόγου και όλων των χωριανών, τα παιδιά για την προσπάθειά τους να διασώσουν ένα απ' τα έθιμα του χω-

ριού μας. Βέβαια τα έθιμα είναι πολλά και καλό είναι να διασωθούν όλα. Πρέπει οι νέοι να τ' αναβιώσουν πάση θυσία. Ένα απ' αυτά είναι ο πασχαλιάτικος χορός. Πρέπει να συμμετέχουν όλοι σ' αυτόν και οι νέοι, και να μην κάθονται στο ντουβάρι ως θεατές και μόνο.

Ένα άλλο είναι η διατήρηση του δημοτικού τραγουδιού. Ο σύλλογος έχει βοηθήσει πολύ με τη βραδιά που είναι αφιερωμένη σ' αυτό το Δεκαπενταύγουστο, όμως η συμμετοχή των χωριανών καλό θα 'ταν να είναι μεγαλύτερη. Γι' αυτό από τώρα τους καλούμε να ετοιμάσουν το τραγούδι που θα πούν και να μας το δηλώσουν. Δε θ' αναφεθρώ άλλο σ' αυτά όμως, θα γυρίσω πίσω στην ανάσταση για να συνεχίσω την περιγραφή.

Με τη λήξη της αναστάσιμης λειτουργίας ο κόσμος άρχισε σιγά-σιγά να γεμίζει τους δρόμους για το γυρισμό στα σπίτια, με τις λαμπάδες αναμμένες για να μεταφέρουν και στο σπίτι το άγιο φως. Εκεί πέσαμε όλοι με τα μούτρα στη μαγειρίτσα και μετά το χωριό ησύχασε (κοιμήθηκε) για μερικές ώρες, για να ξαναζωντανέψει το πρωί της Κυριακής. Απ' τις οχτώ η ώρα οι καπνοί άρχισαν ν' ανεβαίνουν στον ουρανό για τη θυσία του οβελία. Ψήνονταν τ' αρνιά και τα κοκορέτσια και τα κασσετόφωνα έπεζαν στη διαπασών. Σε καμιά ώρα αργότερα βγήκαν τα πρώτα κοκορέτσια και τα κρασιά και ο χορός στήθηκε στην κάθε αυλή. Όλο το χωριό γλεντούσε μέχρι αργά τ' απόγευμα, και μετά βγήκε στην πλατεία να παρακολουθήσει το γάμο που έγινε. Ο διπλός χορός δεν έγινε λόγω γάμου.

Γάμου που ήταν πρωτοφανής για Κυριακή του Πάσχα. Έτσι ο χορός έγινε τη δεύτερη μέρα με συνέπεια να μην έχει μεγάλη συμμετοχή από κόσμο, που παραπονέθηκε, γιατί έπρεπε να φύγει αφού η Τρίτη ήταν εργάσιμη μέρα. Όσοι βρισκόταν όμως εκεί, έπιασαν το ντουβάρι και τους γύρω χώρους της πλατείας λες και περίμεναν κάποιο θίασο να δώσει παράσταση. Ενώ ότι γίνεται, γίνεται από τους ίδιους τους χωριανούς απ' την προσφορά τους και την καλή τους θέληση. Σαν σύλλογος αισθανόμαστε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε τον παπα-Βασίλη που πρώτος έσυρε το χορό, πράγμα που είχε χρόνια να επαναληφθεί. Ας μας συγχωρέσει επίσης, που τη στιγμή εκείνη μπερδευθήκαμε και δεν βάλαμε το ανάλογο τραγούδι. Άλλη φορά όμως θάμαστε πιο προετοιμασμένα. Ευχαριστούμε επίσης το Βαγγέλη Σκούφη (ταπέ), το Σωτήρη Κοντοστέργιο, τον Παναγιώτη Κοτοπούλη και όλους όσους πρωτοστάτησαν και πήραν μέρος στο χορό. Τους ευχόμαστε του χρόνου να είναι όλοι καλά και ο χορός ακόμη καλύτερος. Κλείνοντας αυτό το θέμα παρακαλούμε τον παπά και τους χωριανούς να αποφεύγεται ο προγραμματισμός γάμου την πρώτη μέρα του Πάσχα. Δε χάλασε ο κόσμος αν γίνει μια μέρα αργότερα, είναι κρίμα να χαλάσουμε τα έθιμα του χωριού.

Στ. Κατοίκος

ΠΩΛΕΙΤΑΙ
Πρώτος όροφος 103 Τ.Μ.

με την άδεια του και τα μπετά

Τηλ. 5024830 1-5 μ.μ.
5013210 1-5 μ.μ.

ΗΛΕΚΤΡΟΑΠΟΦΡΑΚΤΙΚΗ
ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΙ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΕΩΣ
ΕΦΡΑΞΕ Η ΛΕΚΑΝΗ ΣΑΣ;
ΕΦΡΑΞΕ Ο ΝΕΡΟΧΥΤΗΣ ΣΑΣ;
ΕΦΡΑΞΑΝ ΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΦΡΕΑΤΙΑ;

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ ΜΑΣ
ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΟΥΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ
ΤΗΣ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΣΑΣ

ΑΦΟΙ ΚΑΝΔΥΛΑ

2314000 - 5121146 - 2311055 - 9517418